

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.69/2025/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. szeptember 25.
Az ügy tárgya: csalás büntette és más bűncselekmény
Terhelt: I. rendű
Első fok: Pécsi Járásbíróság, 1.B.463/2022/56., ítélet, tárgyalás,
2024. január 11.
Másodfok: Pécsi Törvényszék, 3.Bf.65/2024/19., ítélet, tanácsülés,
2024. október 1.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt meghatalmazott védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pécsi Járásbíróság 1.B.463/2022/56. számú, valamint a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.65/2024/19. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Pécsi Járásbíróság a 2024. január 11-én kihirdetett 1.B.463/2022/56. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 373. §

(1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], valamint felbujtóként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (4) bekezdés a) és b) pont, (5) bekezdés]. Ezért őt, mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 6 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. rendű terhelttel szemben elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 21.B.XI.247/2019/12. számú ítéletével kiszabott 1 év börtön végrehajtását is. Az I. rendű terheltet kötelezte a magánfél részére 19.585.830 forint kár, az államnak 1.175.149 forint eljárási illeték megfizetésére, míg az összesen felmerült 290.857 forint bűnügyi költségből az I. rendű terheltet 199.857 forint megfizetésére kötelezte.

[2] 2. Az ellentétes irányú fellebbezéseket elbírálva a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. október 1-jén kihirdetett 3.Bf.65/2024/19. számú ítéletében az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében annyiban változtatta meg, hogy a cselekményét egységesen folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (5) bekezdés b) pont) minősítette, a halmazati büntetésre történt utalást mellőzte, egyebekben az elsőfokú ítéletet rá nézve helybenhagyta.

[3] II. 1. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozva.

[4] Indokai szerint a másodfokú bíróság a tényállás alapján egyértelmű következtetés vont le abban a tekintetben, hogy az I. rendű terheltnek a folytatólagosan elkövetett, csalásként értékelt cselekményei elkövetésekor teljesítési képessége és teljesítési készsége sem volt, ugyanakkor a másodfokú bíróság nem foglalt állást az I. rendű terhelt elsőfokú eljárás során tett, személy 1 és személy 2 személyes meghallgatására irányuló indítványának elsőfokú bíróság általi elutasításával kapcsolatban.

[5] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha észlelte volna, hogy olyan tanúk meghallgatását utasította el az elsőfokú bíróság, akiknek meghallgatása nélkülözhetetlen, és erre figyelemmel hatályon kívül helyezte volna az elsőfokú bíróság döntését azzal, hogy a megismételt eljárásban személy 1 és személy 2 meghallgatásra szükséges. Ennek keretében pedig azt kell vizsgálni, hogy pontosan mekkora összeget vettek át megbízási díj jogcímén az I. rendű terhelttől és pontosan mire vonatkozott ügyvédi megbízásuk, és annak sikeres teljesítése esetén milyen lehetőségek mutatkoztak arra, hogy az I. rendű terhelt belátható, meglehetősen rövid időn belül szabadulhat a büntetés-végrehajtási intézetből. Vallomásaik ugyanis kulcsfontosságúak az I. rendű terhelt szándékának, illetve az ügy körülményeinek tisztázásában.

[6] Kifejtette azt is, hogy a védői minőségben eljáró ügyvéd meghallgatása nem lehet automatikusan kizárt, ha a meghallgatott személy nem a védelem titkát árulja el. A védő tanúként való kihallgatásának megtiltása a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését eredményezheti, hiszen ez magában foglalhatja azt a veszélyt, hogy a bíróság nem merít ki minden bizonyítási lehetőséget a tényállás teljes körű tisztázása érdekében.

[7] Indokolt tehát szerinte a védő tanúként történő meghallgatása, ha a vallomás nem sérti a védői titok határvonalát, és a védő tudomása a tényállás tisztázása szempontjából alapvető. A védő tanúvallomása tehát nem automatikusan tiltott, a bíróság a törvényi rendelkezéseket, a körülményeket és a szükségességet figyelembe véve engedélyezheti a meghallgatást.

[8] Érvelt azzal is, hogy az I. rendű terhelt szándékosságot nem tanúsított a cselekményeivel kapcsolatban, amely szerint a csalás büntettének megállapításához alapvetően szükséges a szándékos), a másik fél megtévesztésére irányuló magatartás (kizárólag egyenes szándék), amelynek célja a jogtalan anyagi haszonszerzés és eredménye a

sértettnek való anyagi károkozás. Ugyanakkor az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg olyan konkrét szándék, amely azt bizonyítaná, hogy az I. rendű terhelt tudatosan és szándékosan tévesztette meg a sértettet.

[9] Rámutatott, hogy az I. rendű terhelt a sértettől közvetetten átvett pénzüsszegekre kölcsönként tekintett, azokat a visszafizetés szándékával kérte. A sértett a családi birtok eladásából származó megtérítésre vonatkozó felajánlást azonban teljesítésként nem fogadta el. A kölcsön visszafizetésének határideje az eljárás iratanyagából is megállapítható módon az I. rendű terhelt szabadulását követően járt volna le, mindezzel pedig maga a sértett is tisztában volt. Önmagában az, hogy a „kölcsönkérés” időpontjában az I. rendű terhelt nem volt teljesítőképes, még nem jelenti azt, hogy nem állt szándékában a kölcsönösszeg visszafizetése. Önmagában a kölcsönkérés időpontjában fennálló teljesítőképeség hiánya okán nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, az ilyen típusú jogvitákat polgári bíróság előtt kell eldönteni.

[10] Szerinte a másodfokú bíróság az I. rendű terhelt személyével kapcsolatos előítéletek által ráarakódott negatív képek miatt lényegében prejudikálta az ügyet, amely jogsértő módon befolyásolta az érdemi döntéshozatalt. A bíróságok döntéseikben – különösen a büntetőjogi felelősség megállapításakor – figyelmen kívül hagyták, hogy az I. rendű terhelt szándéka nem irányult bűncselekmény elkövetésére.

[11] Ez álláspontja szerint a tisztességes eljárás elvét is sértheti. Hangot adott azon véleményének, hogy a bíróság elfogultsága nemcsak a jogszerű eljárást sérti, hanem azt is eredményezheti, hogy a döntés nem biztosítja az I. rendű terhelt számára a tisztességes elbírálást. Ha ugyanis a bíróság az indítványozott tanúkat meghallgatta volna, világosan kiderült volna, hogy az I. rendű terhelt szándéka nem a sértett megkárosítása, hanem pusztán a saját szabadságának mielőbbi elnyerése volt.

[12] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (2) bekezdés a) pontja alapján a megtámadott határozatokat változtassa meg, és az I. rendű terheltet a csalás büntette miatt emelt vád alól [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (5) bekezdés b] pont mentse fel.

[13] 2. A Legfőbb Ügyészség BF.107/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartotta.

[14] Indokai szerint az indítványnak a tényállás támadására alapított része – mely szerint az I. rendű terhelt szándéka nem irányult jogtalan haszonszerzésre, illetve a megállapított tényállás egészének helytállóságát, a bizonyítékok értékelését, meghatározott tanúk kihallgatása iránti indítvány elutasítását kifogásoló része – törvényben kizárt.

[15] Kifejtette, hogy a csalás kapcsán a teljesítőképeség és a teljesítési készség nem ugyanaz, a bűnösség kérdését ez utóbbi – akarat tényező – dönti el (BH 2011.160.). A csalás tényállásszerűsége szempontjából (alanyi oldalon) annak van jelentősége, hogy az elkövetőnek kezdettől fogva, azaz az adott ügylet létrejöttékor sem volt szándékában az abból következő teljesítés megtétele (visszafizetés). Csalás esetén ez a meglévő akarat az, amivel a megtévesztés létrejön, aminek következtében a sértett tévedésben lévén, úgy rendelkezik a vagyonáról, ahogy azt egyébként nem tette volna (BH 2021.251.).

[16] Rámutatott, az irányadó tényállásból következően mind a visszafizetési képességét, mind a készségét illetően megtévesztette az I. rendű terhelt a sértettet, így a felülvizsgálati indítvány ezzel ellentétes okfejtése az irányadótól eltérő tényeken alapul.

[17] Erre tekintettel a Legfőbb Ügyészség azt indítványozta, hogy a Kúria az I. rendű terhelt védőjének a Pécsi Járásbíróság 1.B.463/2022/56. számú, és a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.65/2024/19. számú ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati indítványát

a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján – mint törvényben kizártat – utasítsa el.

[18] Az I. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében az indítványát változatlan tartalommal fenntartotta.

[19] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[20] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen és a jogerős bírósági határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[21] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[22] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

[23] A felülvizsgálat során tehát a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljáró bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

[24] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[25] Az indítványozó személy 1 és személy 2 tanúkénti kihallgatásának elmaradása okán a tényállás valósághű voltát kifogásolta, ami egyúttal a tényállás olyan megváltoztatásának igényét is jelenti, ami az I. rendű terhelt felmentésére vezetne. Erre azonban a fentiek alapján a felülvizsgálati eljárásban nyilvánvalóan nincs lehetőség.

[26] 2. Az irányadó tényállás a következőket állapítja meg:

– I. rendű terhelt és a sértett egymást fiatal felnőtt koruktól ismerték, szerelmi kapcsolatban álltak éveken keresztül, kapcsolatuk azonban hosszú időre megszakadt. I. rendű terhelt 2018. november végén ismételten telefonon megkereste a sértettet. Ezt követően I. rendű terhelt napi több alkalommal hívta telefonon a sértettet, mely beszélgetések során családjáról, korábbi életéről beszélt, bókolt a sértettnek, azt állítva, hogy arra vágyik, hogy együtt éljenek, emellett rendszeresen szöveges üzeneteket is küldött számára, melyben a sértett iránti szeretetét fejezte ki.

– Röviddel az újbóli kapcsolatfelvételt követően – miután a sértett bizalmát elnyerte – I. rendű terhelt kölcsön kért a sértettől, akinek elmondta, hogy jelenleg börtönben tartózkodik, de a mielőbbi szabadulása érdekében az ügyvédje részére pénzre van szüksége. A sértettnek I. rendű terhelt azt állította, hogy egy külföldi város melletti ingatlan kizárólagos tulajdonosa, amelynek eladásából tudja majd megadni a kölcsön kért összegeket. I. rendű terhelt beszélgetéseik alkalmával ígéretet tett a sértettnek, hogy a kölcsönkapott összeget – az állítása szerint 2-3 hónapon belül bekövetkező – szabadulását követően külföldi város melletti ingatlanának értékesítéséből, illetve külföldi ország 1 és külföldi ország 2 pénzintézeteknél kezelt befektetéseiből, megtakarításaiból teljes egészében vissza fogja majd fizetni.

– I. rendű terhelt a telefonbeszélgetések alkalmával elhitette a sértettel egyrészt, hogy szabadulását követően közös életet kezdhetnek, másrészt, hogy akkor a sértett részére vagyonából bármennyi pénzt vissza tud fizetni. A sértett az I. rendű terhelt által kölcsönként pénz későbbi visszafizetésére és a közös életre tett ígéretek hatására 2018. november 29. és 2020. március 6. közötti időben különböző összegeket küldött, adott vagy utalt át az I. rendű terhelt által meghatározott személynek, vagy az általa közölt bankszámlaszámra.

– A többszörösen büntetett előéletű I. rendű terhelt azonban 2017. június 22-től büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodott, a ... börtönben töltötte a vele szemben jogerősen kiszabott 8 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetését. Mindemellett tiszttáztában volt azzal, hogy e büntetés végrehajtását követően két újabb, egyenként 2 év tartamú jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetést fognak vele szemben végrehajtani (Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 9.B.III.1235/2012/43. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 15.B.106/2014/116. számú ítélete), így 2027 előtt biztosan nem szabadulhat. Mindemellett az I. rendű terhelt azt is tudta, hogy vele szemben több büntetőeljárás is folyamatban van, melyekben előéletére és az elkövetett cselekmények tárgyi súlyára tekintettel ismételt hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélté várható.

– I. rendű terhelt, tekintettel arra, hogy szabadságvesztés büntetését töltötte, számottevő rendszeres jövedelemmel nem rendelkezett, nevén sem külföldön, sem Magyarországon nem tartottak nyilván ingatlant, mint ahogy belföldön folyószámlával, befektetéssel, illetve más ingó vagyonnal sem rendelkezett. Nem rendelkezett továbbá sem külföldi ország 1-ben, sem külföldi ország 2-ben befektetésekkel, sem bankszámlákkal. Hosszas fogvatartására tekintettel munkavállalásra és abból származó bérjövedelemre sem számíthatott. Az I. rendű terhelt tehát mindezen körülményekre, illetve anyagi helyzetére tekintettel objektíve nem volt képes a sértettől kölcsönként kért összegek visszafizetésére, azonban a visszafizetés nem is állt szándékában.

– I. rendű terhelt a közös élet lehetőségével, valamint a kölcsönként kért összegek külföldi vagyonából visszafizetésének ígéretével megtévesztette, és a szerelmi kapcsolat látszatával mintegy másfél éven keresztül abban is tartotta a sértettet, akinek ezzel a magatartásával összesen 19.585.830 forint meg nem térült kárt okozott 2018. november 29. és 2020. március 6. közötti időben.

[27] 3. Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt helye van [Be. 648. § a) pont]. Az indítványozó által megjelölt Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg.

[28] Az I. rendű terhelt védője azt panaszolta, hogy az I. rendű terheltet cselekménye során csalárd szándék nem vezette, a sértettet nem ejtette tévedésbe, részéről a kölcsön visszafizetésének szándéka és – tudattartama szerint – reális lehetősége is fennállt. Az eljáró bíróságok az I. rendű terhelt fizetési képességét és készségét illetően téves következtetést vontak le, így bűnösségének a megállapítására is tévesen került sor.

[29] A Btk. 373. § (1) bekezdése szerint, aki jogtalan haszonszerzés végett más tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, csalást követ el.

[30] A törvényi tényállás megvalósulásának három, egymást kiegészítő okozati összefüggés megléte a feltétele. A megtévesztő magatartásnak kell előidéznie a passzív alany tévedését, ehhez képest arra alkalmasnak, szándékosnak (és értelemszerűen más által elkövetettnek) kell lennie. E tévedésnek kell kiváltania a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezését. Végül a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között szintén okozati összefüggésnek kell fennállnia. A csalás esetében tehát a kárt nem

közvetlenül az elkövető megtévesztő magatartása, hanem a megtévesztett sértett vagyoni jogi rendelkezése okozza. A tévessel megvalósítható tévedésbe ejtés, a hamis tudattartalom tettes általi kialakítása a passzív alanyban történhet legális jellegű polgári jogi ügylet alapján, kölcsönszerződés alapján a visszafizetési szándék és lehetőség valótlan állításával is. A jogtalan haszonszerzés nem önálló tényállási elem, hanem a megtévesztő magatartás célzata. A célzott haszon tényleges megszerzése azonban már nem tartozik a tényállás keretei közé, azon túlnyúlik, s ezért a csalás miatti bűnösség megállapítása szempontjából közömbös.

[31] Az irányadó tényállás – az indítványban foglaltakkal ellentétben – az I. rendű terhelt tévedésbe ejtésben megnyilvánuló elkövetési magatartását, jogtalan haszonszerzési célzatát és az ezzel okozati összefüggésben bekövetkezett kárra vonatkozó tényeket egyértelműen tartalmazza.

[32] A tényállás alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felülvizsgálati indítványában megjelölt tényektől eltérően a pénzüsségeket a sértett az I. rendű terhelt által állított valótlan tények miatt adta át.

[33] A terhelti tudatra vont következtetés ténybeli. Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az úgynevezett alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása. Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Az elkövető elkövetéskori tudattartalmára valamely, a külvilágban megjelenő fizikai, illetve mérhető (számszaki) tényből lehet következtetni, s mint ilyen, ténykérdés. A tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása közvetett bizonyítás. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére és a bűnösségre vont következtetés viszont jogi értékelés, amely ekként ténykérdés.

[34] Mindezek alapján megállapítható, hogy a tévedésbe ejtés körében a terhelt elkövetési magatartására, szándékára, valamint a sértett tudattalmára vonatkozóan megállapított tudati tények a tényállás részét képezik. Azt pedig rögzíti a tényállás, hogy a terhelt objektíve nem volt képes a sértettől kölcsön kért összegek visszafizetésére és a visszafizetés nem is állt szándékában. A tényállás tartalmazza a terhelt jogtalan haszonszerzésre irányuló célzatát és a tévedésbe ejtő magatartását is. A büntetőjogi felelősség megállapításának alapja jelen esetben az, hogy már a pénzkölcsön kérésekor sem állt szándékában a visszafizetés, és ennek hamis ígéretével, anyagi erőforrásairól való valótlan tények állításával tévedésbe ejtette a sértettet, aki ennek eredményeként juttatott pénzt a terheltnek. A kár bekövetkezése, illetve ennek a tévedésbe ejtő magatartással való ok-okozati összefüggése sem lehet kétséges a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján.

[35] Az eljárás bíróságok megalapozottan következtettek az I. rendű terhelt csalárd szándékára azon tényből, hogy a sértettnek tett állításaival szemben külföldön és Magyarországon sem volt ingatlanvagyon. Nem rendelkezett külföldi ország 1-ben, külföldi ország 2-ben befektetésekkel, bankszámlákkal, sem ingóvagyonnal vagy bérjövdelemmel. Ebből következően a szándékosság hiányára irányuló érvelés nem foghatott helyt.

[36] Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen eljárás szabálysértés miatt kétségtelenül helye van [Be. 648. § b) pont]. A Be. 648. §-a nem meghatározza, hanem csupán rendszerezi – egyébként a Be. 649. §-ában taxatív felsorolt – a felülvizsgálati okokat. Következésképp a Be. 648. § b) pontja sem azt jelenti, hogy felülvizsgálatnak önmagában (bármilyen) eljárás szabálysértés miatt helye van; az eljárás szabálysértés miatt előterjeszthető felülvizsgálat okait a Be. 649. § (2) bekezdés a-f) pontja kimerítően felsorolja.

[37] Ez egyúttal azt is jelenti, hogy eljárás szabálysértés vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha az a büntetőeljárás törvényben felsorolt eljárás szabálysértések között szerepel. A

tisztességes eljárás elve nem eljárási szabály, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében meghatározott alkotmányos alapjog; érvényesülése a Kúria által a felülvizsgálati eljárásban – mivel az nem a Be. 649. §-ában megjelölt felülvizsgálati ok – közvetlenül nem vizsgálható.

[38] A Kúria az indítványban kifogásolt bírói elfogultság kapcsán utal arra, hogy a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerint bíróként nem járhat el az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható. A kizárt bíró részvétele a határozathozatalban a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja alapján feltétlen eljárási szabálysértés, és ekként a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint felülvizsgálati ok. A védő által hivatkozottak a feltétlen kizárási okok esetein kívül esnek, ekként az elfogultságra hivatkozása a Be. 14. § (1) bekezdés e) pont szerinti, egyéb okból elfogult bíró eljárása miatt bejelentett.

[39] Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) AB határozata értelmében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a felülvizsgálati eljárást az elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány is megalapozhatja, azonban csak azokat illeti meg a felülvizsgálati eljárás e kizárási okra alapított lefolytatása, akik első ízben, olyan konkrét körülményt kívánnak érvényesíteni, amelyről bizonyítják, hogy a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást {indokolás [46] bekezdés}.

[40] Azt a törvényi feltételt, miszerint az ügy elfogulatlan megítélése valamely bírótól nem várható, csak az adott konkrét ügy valóságos tényei alapján lehet megállapítani, és csak olyan feltárt adatok alapján, amelyek a bíró pártatlansága iránt észszerű (megalapozott) kételyt ébresztenei alkalmasak.

[41] A bíró elfogultságára alapított kizárás iránti bejelentést tehát alapos és konkrét okokkal kell alátámasztani. Az elfogultság általánosság szintjén történő megfogalmazása nem alkalmas kizárási ok megállapítására.

[42] Jelen ügyben az I. rendű terhelt védője ilyen ok fennállását egyáltalán nem valószínűsítette, elfogultságot alátámasztó tény, körülményt nem jelölt meg.

[43] Az elfogultság ugyanis nem alapítható arra, hogy az ügyben eljáró bírák a beszerzett bizonyítékok mérlegelését nem a védő által kívánatosnak tartott módon végezték el, ahogyan arra sem, hogy mely bizonyítási indítványoknak adnak helyt és melyeket vetnek el a bizonyítási eljárás során. A Kúria következetes gyakorlata szerint a terhelte nézve marasztaló, hátrányos, neki nem tetsző döntés önmagában nem valószínűsíti az elfogultságot.

[44] Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el, míg a (2) bekezdés rögzíti, hogy a bíróság dönt büntetőügyben. Így a bíróságok alaptörvényi kötelezettsége az igazságszolgáltatás és e tevékenységük gyakorlására elfogultsági kifogást alapítani nem lehet. Ebből okszerűen következik, hogy a bizonyítékok értékelése és a bűnösség kérdésében meghozott döntés önmagában még akkor sem valószínűsíti a pártatlanság sérelmét, ha az a terhelt bűnösségének a megállapítását eredményezi. Ezért az I. rendű terhelt védője által előadottak fel sem vethetik a pártatlanság sérelmét, nem adnak alapot annak feltételezésére, hogy az ügy elfogulatlan elbírálása az eljáró bírótól ne lett volna elvárható. Következésképpen a felülvizsgálati indítvány ezen hivatkozása felülvizsgálati eljárás alapját nem képezheti.

[45] A Be. 649. § (2) bekezdésében foglalt törvényi okok valamelyikének megfeleltethető eljárási szabálysértésre való hivatkozás hiányában pedig a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának lehetősége sem nyílik meg

[46] A Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, aminek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott

tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva, Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[47] *A döntés elvi tartalma*

Csalást követ el az a terhelt, aki fizetési képesség hiányában, a sértettet megtévesztve, a visszafizetés szándéka nélkül kér pénzt kölcsön.

[48] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[49] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételtén előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. szeptember 25.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Metzinger Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró